

hen, at det ville være en elendig disposition og en umulig forretning.

I øvrigt venter vi spændt på Rigsrevisionens rapport om hele forløbet. Jeg skal for protokol-lens skyld henvide til en artikel i Berlingske Tidende den 4. december d.å., hvor der gives en efter mit skøn ganske spændende gennemgang af, hvad det egentlig var, der skete og måske ikke burde være sket i 1992. Men det er en biting i forhold til det her foreliggende forslag, som Enhedslisten kommer til at stå og blafre helt ale-ne med.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at takke forsvarsministeren for det klare svar, at Statens Konfektion kan fortsætte som en statslig virksomhed ved at levere til forsvaret. Dermed er vi i virkeligheden i stand til, hvis der var politisk flertal for det, at bevare ca. 80 pct. af den produktion, der er og var i Statens Konfektion, og dermed redde de arbejdspladser, der fortsat er der.

Dér vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, at det ikke er for sent. Der er stadig væk beskæftigelse, der kunne videreføres, hvis man ønsker det.

Man behøver heller ikke at nøjes med de 80 pct. Jeg er godt klar over, at det er forsvarsminis-terens opfattelse, at in-house betyder, at det kun må være en virksomhed inden for forsvaret.

Det er meget omstridt. Det fremgår i øvrigt også af det notat fra Kammeradvokaten, som er blevet fremsendt, at det er noget, hvor man for-moder, at det er sådan. Men der er ganske man-ge andre EU-eksperter, der siger, at in-house betyder staten, og at man derfor også kan levere til politiet og til andre statslige ministerier. Og dér vil jeg også sige, at jeg håber da, det er sådan, at in-house ikke bare betyder, at der kan leveres til et ministerium. For hvis det ikke er sådan, har regeringen faktisk overtrådt EU-reg-lerne i lang tid.

Nu er jeg selvfølgelig lidt bange for at give højresiden i selv gode ideer. Men da den i for-vejen har foreslået, at Slots- og Ejendomsstyrel-sen stort set skal nedlægges, så gør jeg det nok ikke værre ved at sige, at Slots- og Ejendoms-styrelsens ydelser efter EU's regler skal i EU-udbud. Men i dag har vi en slots- og ejen-domsstyrelse under Boligministeriet, som leve-rer ydelser til, jeg tror samtlige ministerier.

Med Kort- og Matrikelstyrelsen er det akkur-at det samme. Det ligger under ét ministerium som en statsvirksomhed, men leverer bredt til hele staten.

På samme måde kunne man også, hvis man ville, etablere Statens Konfektion som en virk-somhed, der leverer til hele statens område. Og det er jo ikke det samme som at sige, at der så ikke skal være nogen som helst form for kontrol med priserne. Man kunne jo sagtens indføre interne kalkulationer og på anden måde sikre sig, at det, staten får produceret på en sådan virksomhed, også er rimelig konkurrencedyg-tigt. Det kunne man sagtens gøre, og det har man formentlig også gjort tidligere, for det var ikke sådan, at alt blev købt hos Statens Konfek-tion, da det var en statsvirksomhed.

Så det er heller ikke rigtigt bare igen at sige det dér med, at det er sovjetisk planøkonomi. Det er en plat argumentation.

Jeg skal beklage, at der ikke er tilslutning til vores forslag, for det koster efter vores opfattel-se helt unødvendigt en god arbejdsplads.

Forsvarsministeren bruger som argument mod vores forslag, at det ikke er formålet med omdannelsen af virksomheden, at den kun skul-le levere til forsvaret. Nej, det er muligt, men så vil jeg gerne spørge forsvarsministeren: Er det, der foregår i øjeblikket, formålet med omdan-nelsen? Det er da højst besynderligt, hvis formå-let med en omdannelse er en nedlæggelse; det er jo det, der er i gang.

Dette forslag giver Folketinget mulighed for at rette op på de fejl, der er begået, de fejl, man gjorde ved at mistolke EU-reglerne, som var gældende på det pågældende tidspunkt, og som burde have været velkendte også for en kam-meradvokat, de fejl, man gjorde ved, at man konstant udhulede det økonomiske grundlag fra den oprindelige beslutning og til den endelige dannelse af aktieselskabet. Det var fejl, der kostede virksomheden livet.

Det er fejl, der er besluttet i Folketinget og gennemført og videreført af skiftende regerin-ger; det er Folketingets ansvar at rette op på de fejl, og det synes jeg sådan set man skulle gøre. Have mod og mandshjerte til at sige: Her har vi begået fejl over for en virksomhed og dens ansatte. Vi er indstillet på at give dem en ny chance. Det er vores skyld, at det er gået, som det er gået. Men desværre må vi jo se, at man af fuldstændig ideologiske årsager undlader at bruge anledningen til at rette op på de fejl, man har begået.

Hvis det så bare var Folketingets medlemmer, det gik ud over. Det er det desværre ikke. Det er ganske almindelige arbejdere, der i mange, mange år har passet deres dont på Statens Kon-